

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

REDIGERET AF

JOHANNE MEYER.

Nr. 19.

Udgaaet hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 13. Maj 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Skolereformerne.

Altsaa — efter at en viis Komité, bestaaende af Inspektører og Skoledirektion, i et Par Aar har „arbejdet“ for at faa en forbedret og mere tidssvarende Skoleplan for Almueskolerne end den hidtidige, og efter at man formanende har tilraadet hverandre dog endelig ikke at ændre for meget paa det bestaaende, og efter at Borgerrepræsentationen har muntret sig med Reformen et Aars Tid, og den endelig er havnet i Magistraten, kommer den paa ny til Borgerrepræsentationen med det endelige Resultat, at Gymnastikundervisning indføres i Pigeskolens 3 højeste Klasser, samt en Gang i Fremtiden Tegneundervisning i dens 2 højeste Klasser, og endnu dette, at Timetallet forhøjes i Friskolen. Man kommer uvilkaarligt til at tænke paa Faraos magre Køer, der trods deres Tyggen Drøv paa de andres Overflodighed dog blev lige magre. Nu har saa mange vise Mænd lagt Hovedet i Blød i saa lang Tid, lyttet (forhaabentlig) til alt, hvad Tid og Erfaring baade her hjemme og ude fra kan have frembragt af pædagogisk Indsigt, og saa ender det hele med saa latterlig lidt, som førnævnte Reformer. Og det, skønt man havde holdt de lavere af Skolens Rangklasser — Lærerne og Lærereinderne — borte fra al Indflydelse paa Forslaget til Reformer. Man havde ventet noget større i Retning af Forslag, men endnu mere i Retning af endelig Vedtagelse.

Hvad vil nu egentlig det sige: Gymnastik i Skolens 3dje, 2den og 1ste Pige-klasse. Det ser næsten ud, som om man stiller det hele paa Hovedet. For det første bliver det ved denne Ordning kun et forsvindende Mindretal af Skolernes Pigebørn, der kommer til at nyde godt af denne Undervisning

i mere end 2 Aar. Det er nemlig de færreste Børn, der naar op i Skolens 1ste Klasse. Reglen er den, at der til tre 3dje Klasser svarer én 1ste Klasse eller til fem 3dje Klasser to 1ste Klasser. Nogle Børn gaar ud som Konfirmander fra Særklassen, andre fra 2den Klasse.

Dernæst kunde det være rart at vide, hvilket Princip der følges, naar man opsætter den for Legemets harmoniske Udvikling, Holdning og Disciplin saa nødvendige Gymnastikundervisning til Barnets tolvte eller trettende Aar, naar allerede Gang, Holdning og Bevægelser er saa stivnede i uskønne og usunde Vaner, at det vil være et Hukulararbejde at gøre de vanemæssige slappe Muskler spændstige, de uøvede Bevægenerver hurtige og lydige under Viljen hos Børn, der inden deres 12te Aar aldrig har lært at skaffe sig Herredømme over deres eget Legeme. Og hvad gaar der ikke tabt af aandelig Udvikling, netop fordi man venter med at udvikle Barnets Viljesliv og Energi gennem en fornuftig Gymnastikundervisning. Er Pigebarnet først blevet 13 Aar, er hun, naar hun tilhører Almueklassen, som Regel ogsaa saa overbebyrdet med Bygang, Skuren og Pudsning, at hun for Motionens Skyld sjældent har Gymnastik saa nødvendig som det yngre Barn. Der var da ogsaa det Haab, at det Barn, der i sine yngre Aar havde faaet Gymnastikundervisning i Skolen, vilde, hvis ikke Kommunen har Raad til at fortsætte med denne Undervisning alle Klasser igennem, dog vedligeholde sine gymnastiske Øvelser saa godt som muligt der hjemme eller ved Sammenkomster, eller maaské faa sig indrettet Gymnastikhold til fortsatte Øvelser uden for Skoletiden.

Og desuden, naar alle Drengeskolens Klasser faar Undervisning i Gymnastik, er det stedmoderligt og uretfærdigt at spise

Pigeskolen af med saa lidt som foreslaaet. Ganske vist, det vil blive dyrere at give 18 à 20 Klasser Dragter end 7 à 8 Klasser. Men af denne Aarsag bør man ikke møde med noget, der hverken er Fugl eller Fisk.

Saa er der Undervisningen i Husholdning; den bliver der ikke noget af. Hertil er ikke meget at sige. De Samfundsformer, Fremtiden vil bringe os, har næppe Brug for en Kokkepige i hvert Hus og har Brug for Kvindens Kræfter til andet end at være Husholderske. Ganske vist har enhver — baade Mand og Kvinde — godt af at forstaa sig paa Husholdning, den Husholdning, der bestaar i Orden, Hygge og ret Spar-sommelighed; men dette kan meget godt læres ad anden Vej end netop foran en Madgryde og netop ved at gøre Pigebørnene til Husmødre eller Tjenestepiger i en Alder, hvor deres Ævner ikke er udviklede til det Syn paa Livet og Hjemmet, som den voksne har.

Men til Slutning kommer det allerværste Aftenklasserne for den konfirmerede Ungdom kan Magistraten ikke tiltræde.

Enhvert normalt udviklet Menneske vil erkende, at den Undervisning, der ophører med Barnets 14de Aar, er halvgjort Arbejde. Netop paa det Tidspunkt, da Barnet kan begynde at samle de modtagne Kundskaber og ordne dem til et hele, netop naar Barnet begynder at kunne drage Slutninger af det lærte, at kunne begynde at omsætte Theori-erne i Praksis, saa hedder det: „Ud af Skolen. Vi kan ikke hjælpe dig længere“.

Og det skulde man ikke have Raad til! Men har man da bedre Raad til at lade de unge gaa for Vind og Vove, overladt til daarligt Kammeratskab, Lediggang eller trællende for en jammerlig Løn, naar deres Ævner, om de blot et Aars Tid længere havde været under kyndig Røgt, kunde have